

Bobo

VERSCIJNT WEKELIJKS

NR. 12

22 MAART 1969

abonnementsprijs 35 cent

losse nummers 50 cent

voor België 7 frank

Kapper, pak je schaar en
Knip me dan de pruik.
Spuut wat op mijn haren,
Zodat ik lekker ruik!

Waar zijn mijn vier haarborstels toch? vraagt de kapper.
Zie jij ze soms?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Baby

Papa

Krabbel

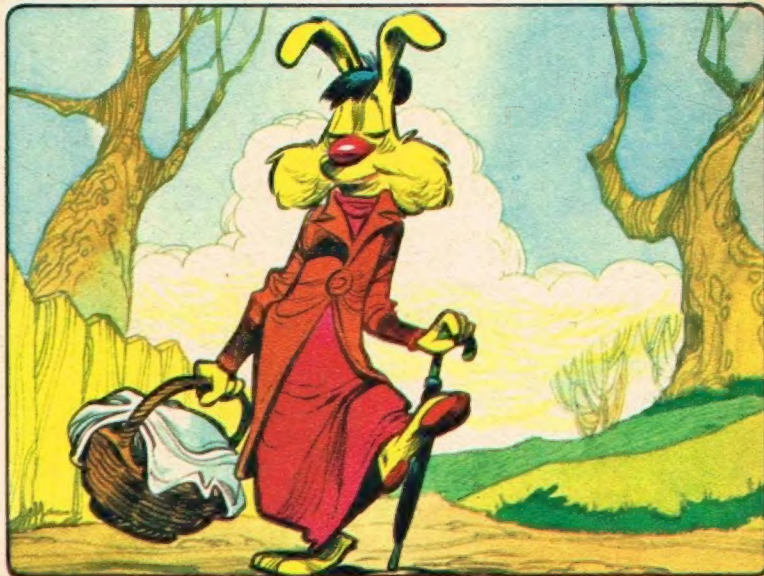

Oma

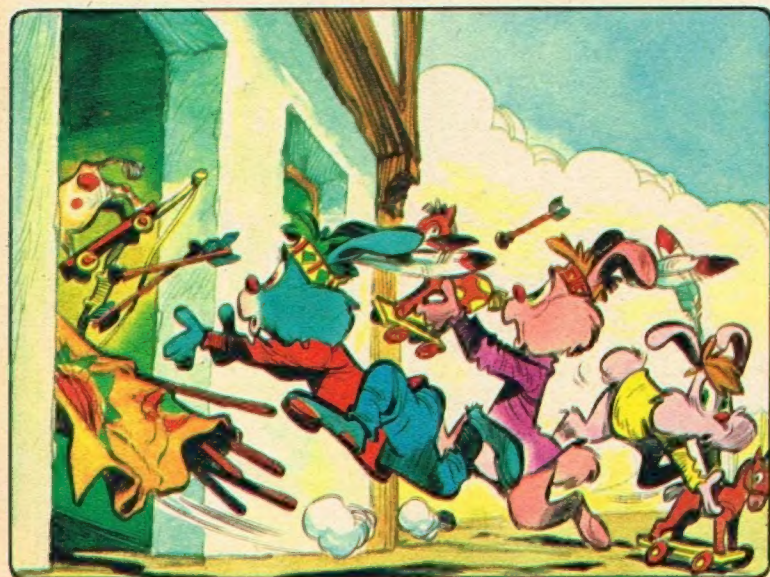
Bobo Konijn en zijn

1. Bobo Konijn is met zijn zusje Krabbel en Baby Indiaantje aan het spelen. Ze hebben de hele tuin overhoop gehaald. Overal liggen pijlen, bogen en veren. Bobo heeft de tent opgezet. Hij roept: „Uch-uchi!” Dat hoort bij het Indianenspel. Maar dan ziet hij iemand aankomen. Ze is nog veraf.

2. Het is tante Pieta Secuur. Ze heeft een mandje bij zich. Bobo weet best wat er in dat mandje zit. Vast een lekkere koek, die ze zelf gebakken heeft. Maar tante Pieta houdt niet van rommel. Als ze ziet hoe de tuin vol rommel ligt, zal ze mopperen in plaats van trakteren!

3. „Gauw, Krabbel en Baby!” zegt Bobo. „Al het speelgoed in de keuken. We moeten ons vliegensvlug opknappen, anders wordt tante Pieta vreselijk boos. Vlug, Baby, doe die veren uit je haar. Smijt alles maar zolang in een hoek!” In een wipje is de tuin keurig in orde. Precies op tijd.

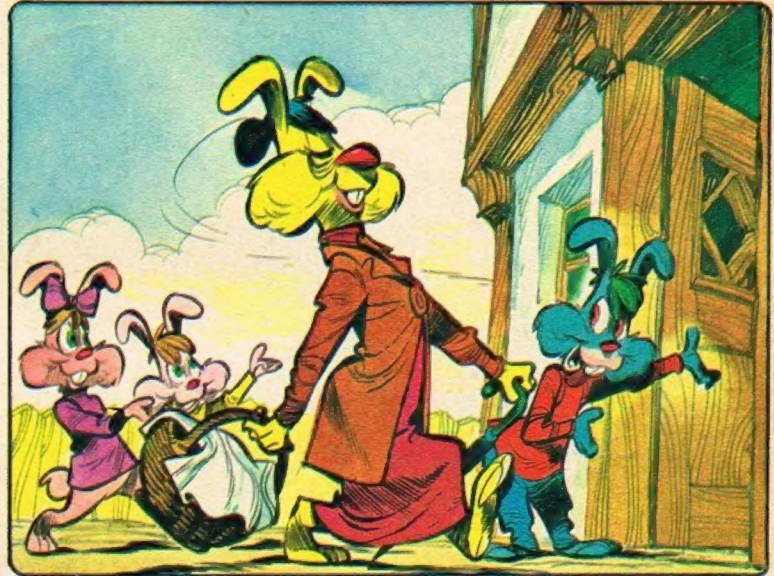
4. „Dag, kindertjes,” zegt tante Pieta Secuur. „Wat zien jullie er netjes uit. En de tuin ook. Nergens ligt speelgoed te slingeren. Dat ben ik van jullie niet gewend. Jullie worden nog weleens even keurig als jullie tante Pieta!” Zo pratend loopt tante naar de keukendeur.

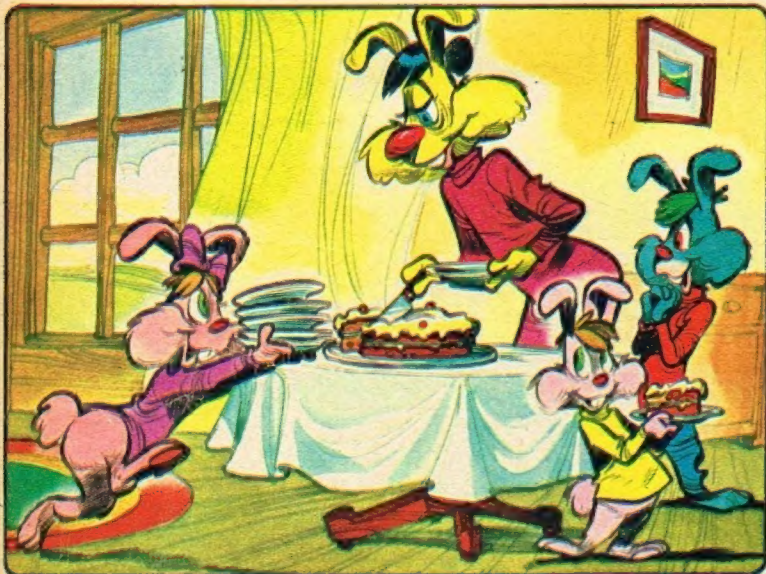
vrolijke familie

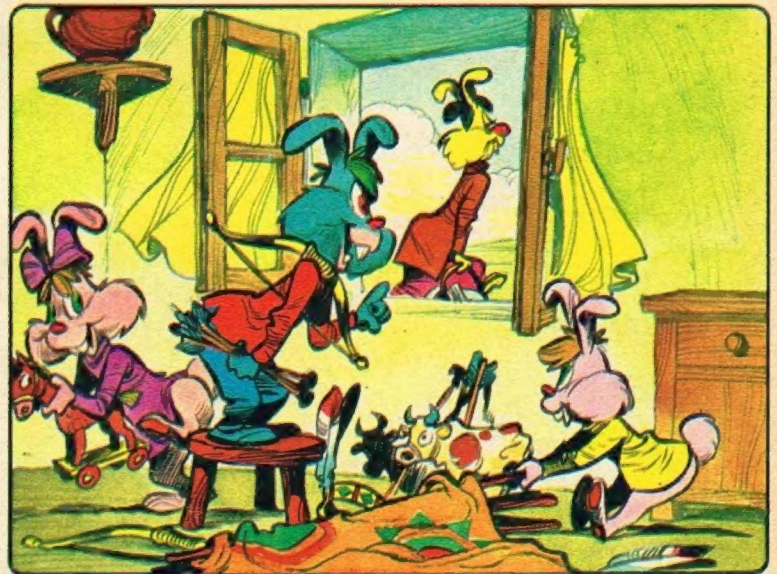
5. Als Bobo ziet dat tante door de keukendeur naar binnen wil gaan, schrikt hij. In de keuken is het nu een ontzettende troep. Al het speelgoed uit de tuin hebben ze daar in een hoek gesmeten. Als tante daar komt, is ze in een jaar nog niet uitgemopperd. „Nee, tantetje,” zegt hij.

6. „U kunt toch niet door de keukendeur binnengaan. Kom mee naar de voordeur. Voor lieve tantes is de voordeur alleen maar goed genoeg!” Wat slooft Bobo zich uit! Maar tante heeft schik in dat vrolijke konijntje. Ze wandelt achter Bobo aan naar de voordeur. En ze kijkt heel trots.

7. Even later zitten ze samen in de huiskamer. Tante heeft een echte taart met slagroom uit haar mand gehaald. Die zal lekker smaken hoor! Tante is de beste taartenbakster van heel Konijnenland. Bobo brengt de bordjes en tante geeft ze allemaal een groot stuk. „Dank u wel!” roepen ze.

8. Maar als tante Pieta weggaat, hollen de drie konijntjes naar de keuken om al hun Indianenspullen weer te pakken. Vijf minuutjes later is de tuin weer één grote bende. Ze hebben reuze veel plezier en genieten nog na van de slagroomtaart. Als tante Pieta nu terug zou komen. . . oeioei!

Als Bobo op zijn driewieler rijdt,
speelt hij altijd dat hij een auto
is. Soms een bus; soms een
taxi, soms een snelle racewa-
gen.
Speel jij ook weleens voor
auto?
Leer dit versje dan van buiten.

OP MIJN FIETSJE

Op mijn fietsje met drie wielen
Zit ik ieder op de hielen,
Zelfs de bromfiets van mijn zus
En de grote autobus.
Hup, daar ga ik en ik rij
Eerst de melkman voorbij.
Ja, nu kom ik pas in actie
En dan lijk ik wel een taxi,
Daarom rij ik erop los
Naar mijn tante in Den Bosch!

Wacht, nu moet ik even denken,
Ik moet nog benzine tanken.
Honderd litertjes gekocht,
En dan ga ik door de bocht.
Tuut-tuut-tuut, de weg is smal,
Tantetje, hier ben ik al!
Bent u thuis? Dat zit me mee dus,
Voor de deur staat mijn Mercedes,
Of ik thee wil? Reuze graag,
Want ik moet nog naar Den Haag.

Nou, ik ga maar weer, tabé,
Dank u wel nog voor de thee.
En zo rij ik in een file
Op mijn fietsje met drie wielen,
Toet-toet-toet en brombrombrom,
Honderdmaal het blokje om,
Tot ik honger krijg en trek
In een boterham met spek!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Ben je al zo knap dat je het verhaaltje van stoute Kees kunt lezen? Probeer dan ook of je de woordjes na kunt schrijven.

Stoute Kees

taart van zand

Stoute Kees loopt in de tuin.
Hij ziet taartjes.
Wim heeft ze gemaakt.
Ze zijn van zand.
Stoute Kees stapt op de taartjes.
Nu zijn ze stuk.
Wim is heel boos.
Hij wil Kees slaan met zijn schep.
Kees loopt hard weg.
Hij is bang.
Net goed!
Dan moet hij maar niet plagen!

Kees loopt weg

Wim wil slaan

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

1. „Een schilderstuk te koop!” roept meneer Kladder van het spullenwinkeltje. „Wie heeft er een mooi schilderstuk nodig?” „Ik!” zegt oom Stuntel, die juist voorbijkomt met zijn neef Heintje en Flap de hond. „Wat een mooi schilderij!” Oom koopt het meteen. Meneer Kladder is er blij om.

2. Met het schilderij op de schouder gaat oom naar huis. „Zal ik u helpen om het schilderstuk op te hangen?” vraagt Heintje, die heel goed timmeren kan. „Nee,” zegt oom. „Ik kan toch zeker zelf wel een spijker in de muur slaan! Ksst, Flap, loop niet voor mijn voeten. Ik heb haast!”

3. Thuis pakt oom een ladder, een grote spijker en de hamer. Beng, beng, beng! Oom is bang dat hij op zijn vingers slaat. Daarom slaat hij dikwijls tegen de muur. Beter tegen de muur dan op mijn arme vingers, denkt oom. Beng, beng. Heintje kijkt angstig toe. Dat kan nooit goed aflopen!

4. Zie je nu wel? De muur brokkelt af. Er komen grote brokken steen uit de muur vallen. Flap rent van schrik weg en Heintje houdt zijn oren dicht. Zou het huis instorten? Nee, gelukkig, het blijft nog staan. Alleen zit er een groot gat in de muur. Oom klautert haastig van de ladder.

5. Maar in zijn schrik let hij niet goed op. Hij trapt met zijn grote schoen het glas van het schilderij kapot. Neef Heintje kan het niet helpen, maar hij moet heel erg lachen. Waarom wil oom ook niet weten dat hij zo onhandig is! Kef-kef! doet Flapje. Net of hij oom ook al zit uit te lachen!

6. Maar handige Heintje krijgt medelijden met oom. „Gauw, oom, een nieuw glas voor het schilderij,” zegt hij. „Ik knap de rest wel op.” Oom Stuntel gaat naar de schuur. Daar staat nog een stuk glas, dat precies groot genoeg is voor de lijst. Hij hoopt maar dat het toch nog goed zal komen!

7. Heintje heeft het al bekeken. Het gat in de muur kan mooi bedekt worden door het schilderij. Gelukkig maar! Hij slaat vlug een spijker in de muur. Precies boven het gat, dat oom erin getimmerd heeft. Heintje slaat niet naast de spijker, maar erbovenop. Zo hoort het toch ook!

8. Als het glas in de lijst zit, wordt het schilderij opgehangen. Er is niets meer van het gat te zien. Vrolijk danst oom door de kamer. Heintje ruimt de ladder op. Vanmiddag gaan we samen naar de kinderfilm, belooft oom. „Mag ik ook mee?” vraagt Flapje. Ja hoor, als hij braaf is well

We wonen allemaal

1. Vandaag is de gele caravan van de familie Zonnemans toevallig terechtgekomen voor het huis waar een bruiloft wordt gevierd. Dat is leuk om naar te kijken! Al die feestelijke mensen en die mooie bruid in het wit!

2. Twee bruidsmeisjes dragen de sluier van de bruid. Er zijn ook twee bruidsjonkertjes. „Leve het bruidspaar!” roept oom Wim, als ze het huis binnengaan. Opa steekt zijn arm omhoog. Ook papa en mama wuiven. „Lang zullen ze leven!”

Ja, er zijn zes klokjes in de tekening v

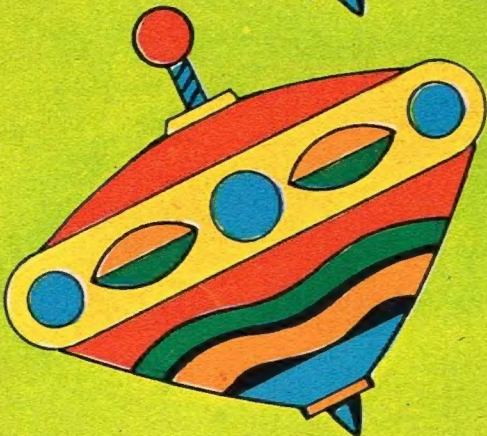
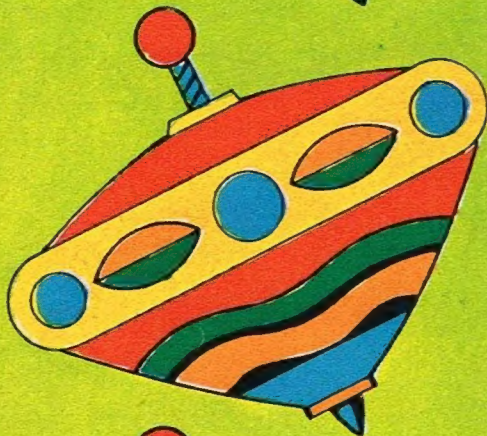
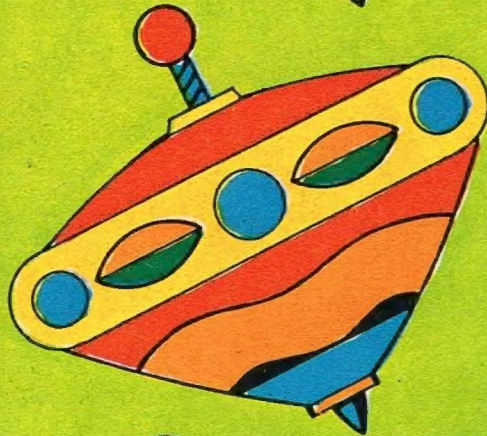
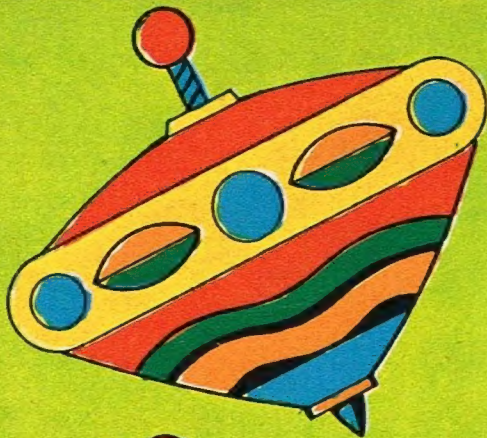

in een gele caravan

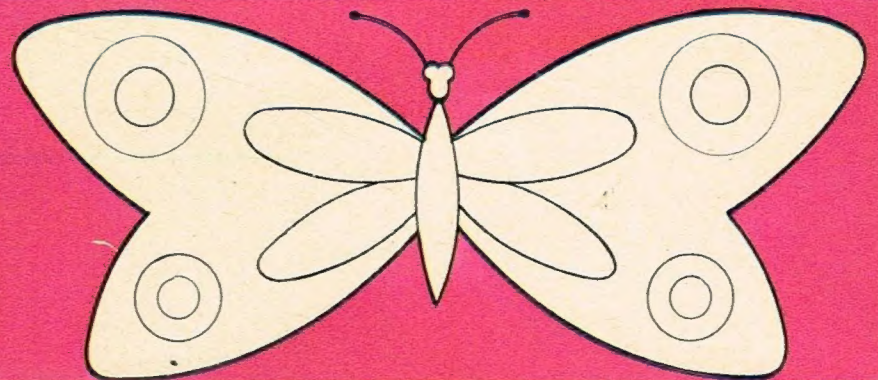
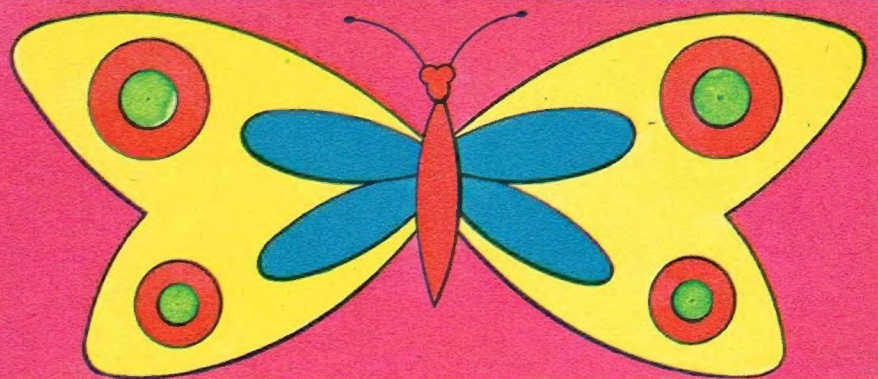
3. Van zo iets moois moet Bas natuurlijk een tekening maken. Peter vergeet er zijn katjes bij. Tippie de hond zit braaf toe te kijken. „Hoera!” roept de tweeling dansend. Baby, op oma’s arm, zet zijn feestgezichtje op!

4. „Ik ga later ook trouwen,” zegt Lucy met de pop. „Met een heel knappe meneer,” knikt Marjo. Loekie en Anja zijn al bruiloftje aan het spelen. En Wiesjes bloemen lijken wel een bruidsboeket. En luiden er geen klokken?

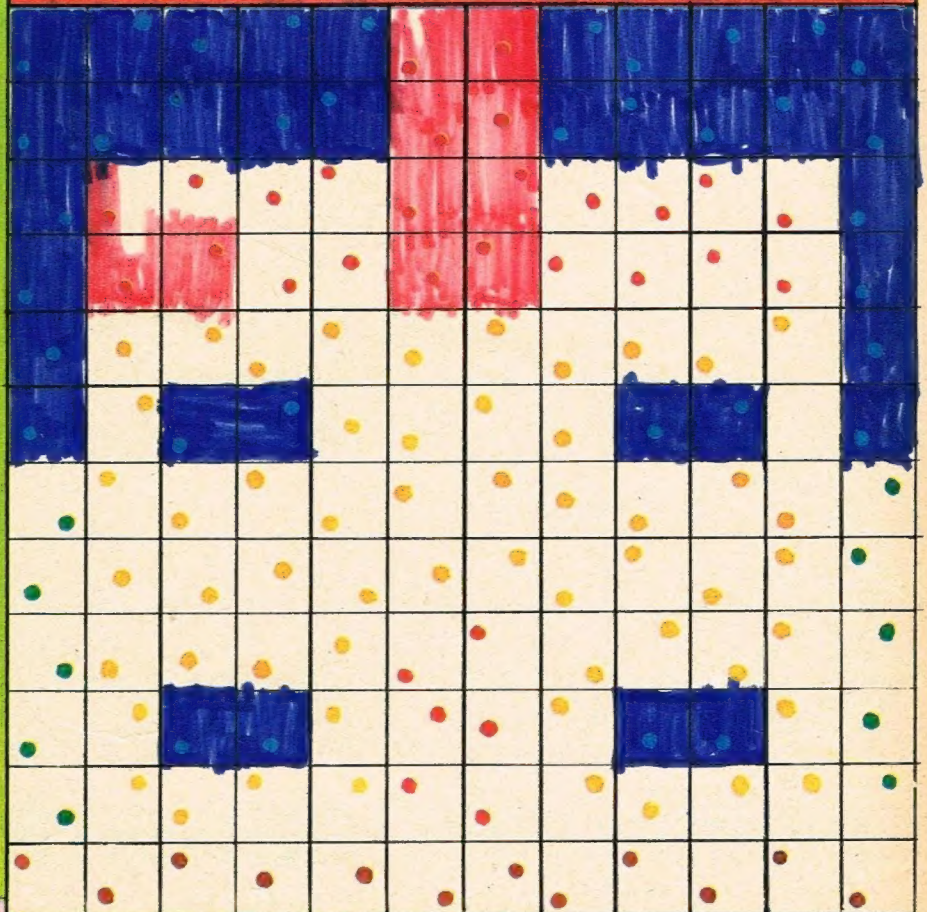
OGEN OPEN EN HANDEN UIT DE MOUWEN

Als je je ogen wijd open hebt, zul je zien dat deze vier bromtollen niet precies hetzelfde zijn. Welke is anders?

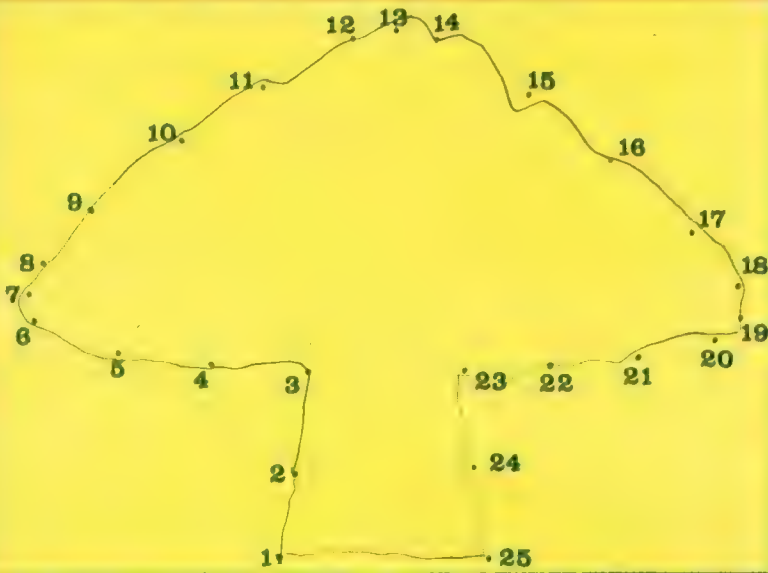

Kleur je de onderste vlinder even mooi als de bovenste?
Niet te vlug, anders ga je over de lijn.

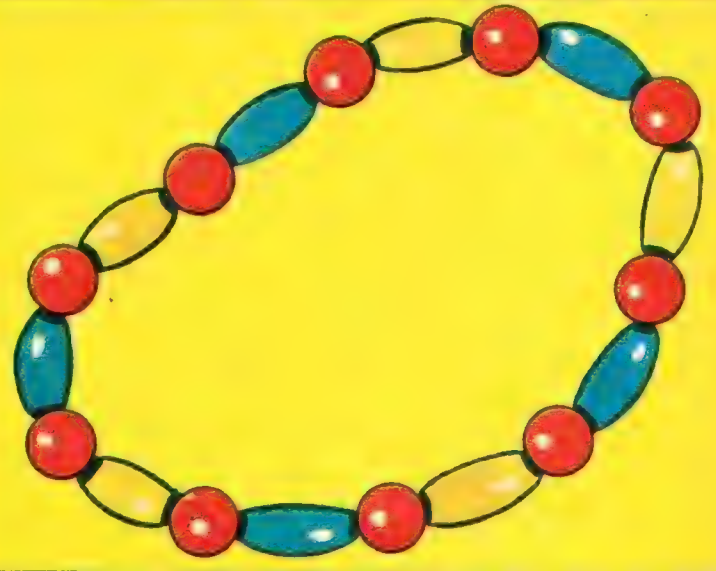

Hier zie je een vierkant met allemaal hokjes. In sommige hokjes staat een gekleurde stip. Kleur het hokje in dezelfde kleur als de stip. Als je het mooi doet, krijg je een fijne plaat.

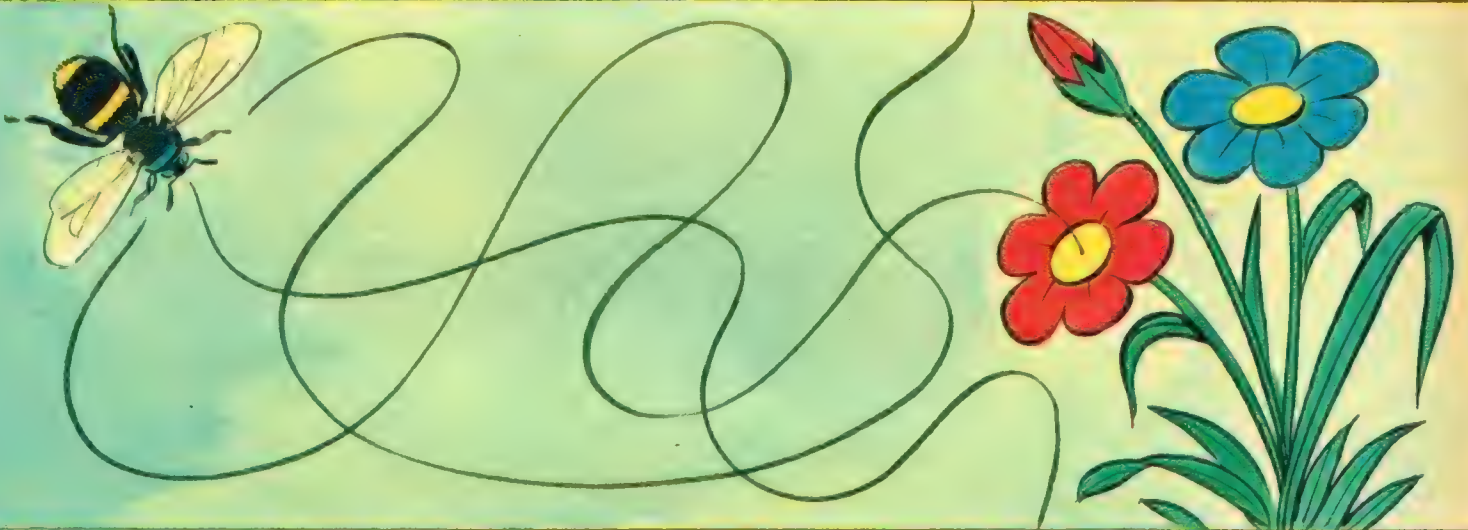
KLEUTERS KUNNEN KNAP ZIJN!

Dit moet een paddestoel worden. Trek dus een lijntje over de stippeltjes van 1 naar 25.

Een armband met kralen, wie zal dat betalen? Betalen is te duur. Je kunt wel de kralen tellen.

Deze bij wil honing halen uit een bloem. Welke bloem zal hij kiezen? Als je de lijntjes volgt, kom je er zeker achter.

Wat een vrolijke, bonte eierdopjes. Zijn ze allemaal verschillend? Nee, hoor, drie zijn er hetzelfde. Bekijk ze maar goed, dan vind je ze wel.

SNEEUWWITJE

Daar was eens een prinses, die Sneeuwwitje genoemd werd.

Omdat haar eigen moeder gestorven was, moest een vreemde koningin voor haar zorgen. Deze koningin was heel trots. Ze wilde de mooiste van het land zijn. Dikwijls ging ze voor de spiegel staan en vroeg: „Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de mooiste van heel het land?” Dan antwoordde de spiegel: „U bent de mooiste van het hele land, koningin.” En de koningin was tevreden.

Maar Sneeuwwitje werd ook mooi. Ze werd zelfs mooier dan de koningin. En er kwam een dag, waarop de spiegel zei: „U bent mooi, koningin, maar toch... Sneeuwwitje is duizendmaal mooier nog!”

Vanaf die dag kon ze Sneeuwwitje niet meer uitstaan. Ze riep de jager en zei: „Neem Sneeuwwitje mee naar het bos en laat haar daar achter.”

De jager deed wat de koningin gezegd had. Hij vond het wel zielig, dat hij Sneeuwwitje in het bos moet achterlaten, maar hij was bang voor de boze koningin.

Zo liep de kleine prinses alleen door het bos en ze was heel bang. Eindelijk zag ze een klein huis. Ze klopte aan, maar niemand deed open. Ze ging naar binnen. Daar stond een tafel gedekt met zeven bordjes en zeven bekertjes melk. Omdat Sneeuwwitje honger en dorst had, nam ze van elk bordje een hapje brood en uit elk bekertje een slokje melk. Sneeuwwitje bekeek het hele huisje en kwam in een slaapkamer waar zeven bedjes stonden. Het prinsesje was moe. Ze ging in elk bedje even liggen. En in het zevende bedje viel ze in slaap. Tegen de avond kwamen er zeven dwergen naar het kleine huis. Ze woonden daar en omdat ze de hele dag hard gewerkt hadden, waren ze moe en hongerig.

„Wie heeft er van mijn bordje gegeten en uit mijn bekertje gedronken?” riepen ze allemaal. Maar Sneeuwwitje sliep. Ze hoorde het niet.

„Wie heeft er in ons bed gelegen?” riepen ze verbaasd, toen ze op de slaapkamer kwamen. Maar de zevende dwerg riep: „Kijk, er ligt een lief meisje in mijn bed.” Meteen werd Sneeuwwitje wakker. Ze vertelde wat er gebeurd was en de zeven dwergen zeiden dadelijk dat ze bij hen in het bos mocht blijven wonen.

Ondertussen vroeg de boze koningin aan de spiegel, wie de mooiste van het land was. En de spiegel antwoordde: „Sneeuwwitje over de bergen, in het huis van de zeven dwergen, is duizendmaal mooier dan u.”

De koningin werd weer ontzettend boos. Ze verkleedde zich als een oud appelvrouwtje, nam een korfje appels en ging naar het bos.

Toen ze het huisje van de zeven dwergen gevonden had, klopte ze aan.

Sneeuwwitje deed open, want de dwergen waren in het bos aan het werk.

„Ik kom je een lekkere appel brengen, lief kind,” zei de boze koningin.

Sneeuwwitje dacht dat het een gewoon appelvrouwtje was en ze beet in de appel. Maar de boze koningin had vergif in de appel gedaan en Sneeuwwitje viel op de grond. Heel bleek en koud, alsof ze dood was.

Toen de dwergen thuiskwamen waren ze heel verdrietig, want ze waren veel van het lieve prinsesje gaan houden.

Ze legden haar in een glazen kistje en hielden bij haar de wacht.

Toen kwam er een prins door het bos.

Hij zag het meisje in de glazen kist en zei: „Wat is ze mooi! Ik wil haar een kus geven. Ik heb nooit iemand gezien die mooier is dan zij.”

De prins kuste Sneeuwwitje en op dat ogenblik schoot het stukje appel uit haar keel. Ze was weer helemaal gezond.

De prins tilde haar voor op zijn paard en nam haar mee naar zijn kasteel. Ze trouwden samen en leefden nog lang en gelukkig.

Mevrouwwtje

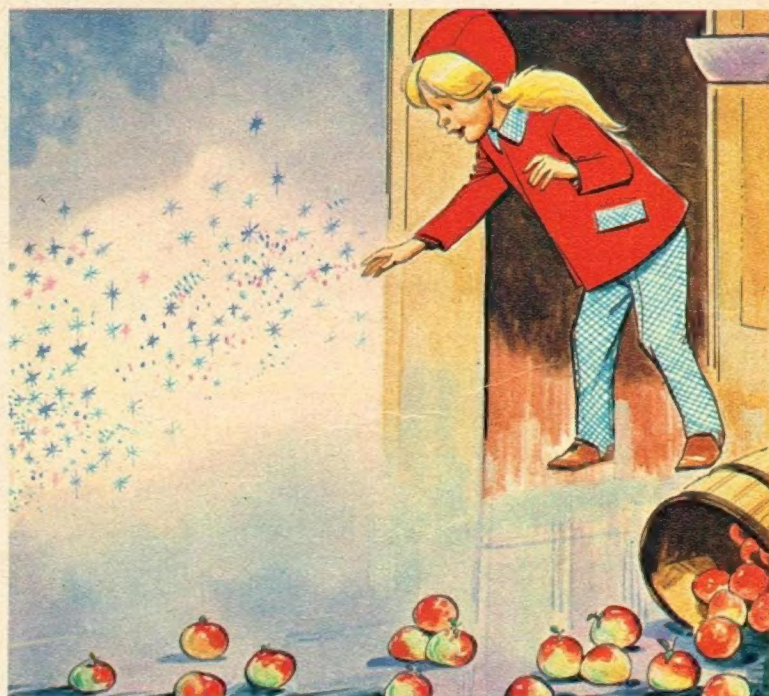
1. Mevrouw Sprokeboom is met Wanda in de groentewinkel. Pukkie heeft geen zin om mee naar binnen te gaan. Hij blijft buiten en houdt Doedi de hond aan de lijn. Pukkie kijkt voor de winkelruit. Daar liggen lekkere vruchten uitgestald. Aardbeien, mmm, hij hoopt dat mama die koopt.

2. Een kleine jongen komt, kaatsend met zijn bal, de straat door. Doedi heeft al zo lang stilgezeten. Hij krijgt plotseling zin om mee te ballen. Hij springt op en rukt aan de lijn. Daarbij trekt hij een ton vol appels om. Kijk toch eens! Alle appels rollen eruit. Wat kan zo'n kleine hond sterk zijn!

3. „Foei, Doedi!” schreeuwt Pukkie, Doedi heeft de bal in zijn bek genomen en holt ermee weg. Wanda heeft gezien wat er gebeurd is. Wat zal de groenteman moppen, als hij ziet dat al zijn appels in de modder zijn gerold, denkt ze. Kon ik ze maar stilletjes schoonmaken en in de ton leggen.

4. Natuurlijk kan Wanda dat. Ze is immers een kleine fee uit Sprookjesland. Ze kan toveren, maar ze moet ervoor zorgen dat de mensen het niet zien. Heel zachtjes zegt ze een toverspreuk. Er komen sterretjes uit haar hand. Toversterretjes, die vliegensvlug in het rond draaien.

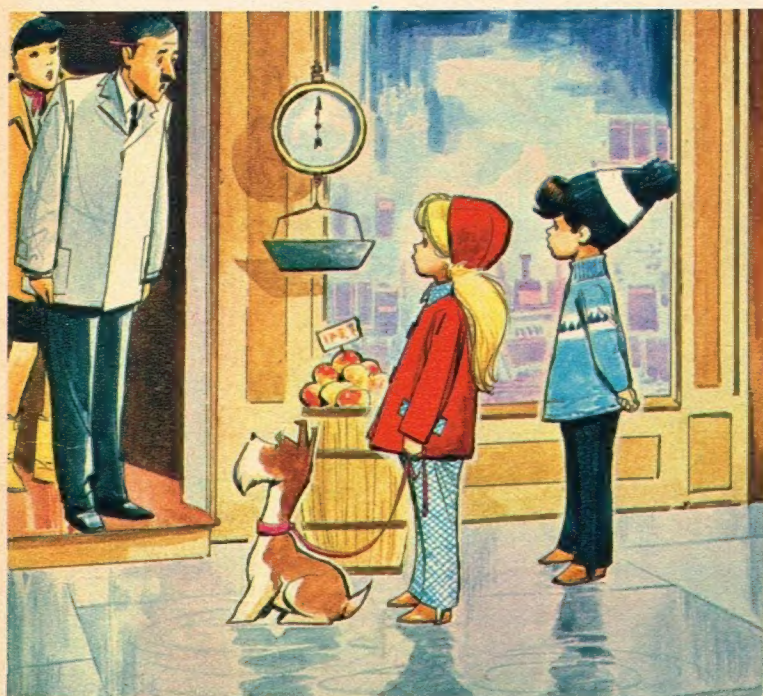
Sprokeboom

5. Opeens staat er op de stoep voor de groentewinkel een mooie fontein. Een toverfontein met heldere waterstraaltjes. Wanda raapt haastig de appels op. Daar komt Pukkie ook al aangehold. Hij heeft de bal van Doedi afgenomen en aan de jongen teruggegeven. „Je hebt getoverd!” roept hij.

6. „Schiet op en help een handje meel!” fluistert Wanda. Samen spoelen ze de appels af in de fontein. Prachtig schoon gaan ze allemaal weer in de ton. Mevrouwje Sprokeboom, die eigenlijk de koningin van Sprookjesland is, staat nog in de groentewinkel. „Wat zie ik?” zegt de groenteman.

7. „Wat doen die kinderen daarbuiten?” Mevrouwje Sprokeboom begrijpt dat ze weer aan het toveren zijn geweest. Maar op dat ogenblik klapt Wanda in de handjes en de fontein is verdwenen. De groenteman is achter de toonbank vandaan gekomen. Hij kijkt verbaasd naar de stoep. „Hee-heel!”

8. „Ik dacht dat hier juist zo'n mooi ding stond, waar water uitspuit. Zo'n fontein, weet je wel?” Maar moeder neemt Pukkie bij de hand en zegt: „Dag, groenteman, tot ziens!” „Misschien hebt u met uw neus gekeken,” roept de stoute Wanda. De groenteman snapt er niets van. Hoe kan dat nu?

Bobo's kijk- en vragenspel

In de plaats waar deze kinderen wonen is het groot feest. Daarom wordt er 's avonds vuurwerk afge-stoken. Alle kinderen mogen laat opblijven om naar het vuurwerk te kijken. Maar er is nog meer te zien dan kinderen en vuurwerk. Bekijk de plaat maar heel goed, dan kun je meedoen met Bobo's vragenspel.

1. Hoeveel zwanen zie je?
2. Zijn ze op het land?
3. Zijn er nog andere vogels?

10. Hoeveel stukken vuurwerk zie je in de lucht?
11. Er zijn ... rode bij.
12. Is er ook geel vuurwerk?

4. Hoeveel kinderen staan er op de plaat?
5. Er zijn ... jongens bij.
6. En er zijn ... meisjes.

13. Kun je de bootjes tellen?
14. Er zitten ... meisjes in.
15. Er zitten ... jongens in.

7. Zie je een dak dat groen is?
8. Hoeveel rode daken zie je?
9. Is het hek in de tuinmuur open of dicht?

16. Zie je vier roeispanten?
17. Zijn de roeispanten groen?
18. Wat voor een kleurtje zit erop?

1. drie; 2. nee; 3. nee; 4. dertien; 5. acht; 6. vijf; 7. nee; 8. vier; 9. dicht; 10. zeven; 11. twee; 12. ja; 13. twee; 14. twee; 15. twee; 16. ja; 17. nee; 18. rood.